

Kedves Professor Úr! Kedves Elemér!

A Magyar Laboratóriumi Diagnosztikai Társaság tagjai és a laboratóriumi diagnosztika országos szakfelügyelete nevében búcsúzom.

Harminchét évvel ezelőtt, **másodéves pécsi orvostanhallgatóként** a „halvány-furcsa” mosolygós, ha kellett szigorú tekintetű és nagy tudású Endrőczy Elemér Professor Úrtól hallgattam az élettani előadások keretében a hematológia alapjait. Magával ragadott és lenyűgözött a szeptemberi, az első élettani előadások széles ismeretanyaga. Olyan egzakt, mérhető, reprodukálható laboratóriumi ismereteket kaptunk, amire a mai napig emlékezve gyakorlati munkánkban naponta használunk. Megtanulhattuk Tőled, hogy **a beteg embert** megfigyelve, laboratóriumi eredményeit megismerve, nem a számok misztikájában és csapdájában élve, de az adatokat értékelve, hogyan juthatunk közelebb a betegségek felderítéséhez.

Szakvizsgára készülve az OTKI Orvosi Laboratóriumi Tanszékén később azt is megtanulhattuk Tőled, hogy a laboratóriumi vizsgálatokat mennyire fontos korrekt **minőségügyi feltételek között** elvégezni! Szigorú voltál ebben a tekintetben is. Rendszeresen, azóta is kézikönyvként használjuk azt a szakmai könyvsorozatot, melyben a laboratóriumi diagnosztika legfontosabb fejezeteit értő gonddal, igényesen foglaltad össze.

Amikor az elméleti pálya egy szakaszának lezárása után magam is a **laboratóriumi gyakorlati tevékenységre**, annak vezetésére pályáztam, örömmel dolgoztam néhány hetet laboratóriumodban, hogy a „műhelyben”, a helyszínen megtapasztalhassam, megtanulhassam azokat az apró gyakorlati, szakmai fogásokat is, melyekre addig kevésbé volt lehetőségem! Az első perctől támogattad azt a minőségi munkára való törekvésemet, mely a számomra is oly fontos pécsi gyökerek miatt Tőled eredeznek! Több alkalommal vezetésseddel és értő, körültekintő szervezésedben, széleskörű kapcsolataid révén számos neves külföldi és hazai szakember részvételével tanulmányozhattuk, kiváló előadóktól, mesterektől hallhattuk a laboratóriumi minőségügyi tevékenység alapjait és szakmai szabályait!

Amikor **a laboratóriumi hálózat minőségügyi auditjaira** került sor, számtalan alkalommal volt lehetőségem több laboratóriumot Veled együtt meglátogatni és megtanulhattam ennek technikáját is. Bizonyára ez is hozzásegített bennünket ahhoz, hogy a Nemzeti Akkreditálási Testületben **a laboratóriumi diagnosztika szakmai akkreditáló bizottsága** létrejöjjön és elindíthassuk az Általad magyarra lefordított ISO szabványban leírt feltételek teljesülésének akkreditációját.

Az elmúlt egy évben figyelemmel kísérted **az új szakfelügyeleti rendszer** kiépítését és a közelmúltban elkezdett tevékenységét is. Még nincs egy hónapja, hogy rendszeres telefonbeszélgetésünk és e-mail váltásunk kapcsán hasznos útmutatást, útravalót kaptunk Tőled ehhez a munkánkhoz is! Utolsó elküldött e-mail-ed tanácsai alapján foglaltam össze az MLDT múlt héten befejeződött nagygyűlésén Szegeden az új szakfelügyeleti munka eddigi tapasztalatait. Sajnos válaszomat, összefoglaló értékelésünket már nem olvashatod! Mégis láthatod, bárhova fordulok a laboratóriumi diagnosztikai szakmában, mindenhol a munkád eredménye, közös emlékeink kerülnek elő!

Nagyon sokat dolgoztál, nem kímélted Magad! Bőkezűen osztogattad tudásod, ugyanakkor igényesen őrizted szakmai függetlenségedet! Szerencsére nagyon sokat tanulhattunk Tőled és ezt a tudást, tapasztalatot, a **példát** visszük tovább a fiatalabb nemzedék számára is!

Kosztolányi Dezső szavaival búcsúzunk a Magyar Laboratóriumi Diagnosztikai Társaság és a laboratóriumi diagnosztika szakfelügyelete nevében:

„Többé soha nem gyúl ki halvány-furcsa mosolya.
Szegény a forgandó, tündér szerencse,
hogy e csodát újólag megteremtse.”

Professor Úr! Kedves Elemér! Nyugodj békében!

Prof. Dr. Endrőczy Elemér budapesti búcsúztatásakor, 2006. szeptember 8-án elhangzott gyászbeszéd.

Prof. Dr. Fekete Mátyás